

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

Στις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα, η ανάπτυξη της τεχνολογίας και η εξάρτηση του ανθρώπου από αυτήν – το τελευταίο ιδίως διάστημα – φέρνει μια ανισορροπία στις αξίες και ιδιαίτερα στην ιεραρχία των αξιών της ζωής. Ο σημερινός άνθρωπος βρίσκεται σε μια σύγχυση ανάμεσα στην πραγματική ζωή και στην εικονική πραγματικότητα, που βιώνει μέσα από το tablet, laptop και την οθόνη της τηλεόρασης και του κινητού τηλεφώνου. Αυτή την σύγχυση την εξέφρασε πολύ ωραία το κίνημα του φουτουρισμού στις αρχές του 1900.

Η μηχανολατρία της σημερινής εποχής του ανθρώπου και ιδίως των παιδιών φέρνει ριζικές μεταβολές στη σκέψη και στη νόηση τους. Η ομορφιά της ταχύτητας τους υπόσχεται ένα μέλλον λαμπρό, αλλά αν το σκεφτούν καλύτερα θα έλεγα ένα μέλλον χωρίς μέλλον. Η τεχνολογία βοηθά τον άνθρωπο ως ένα σημείο, ο κίνδυνος είναι η θεοποίηση της και η μετατροπή του ανθρώπου σε μηχανή και το χειρότερο σενάριο είναι ο άνθρωπος να γίνει υπηρέτης της τεχνολογίας. Η δύναμη της είναι θαυμαστή αρκεί να την στρέψουμε στον αφανισμό της δυστυχίας και της αρρώστιας του κόσμου.

Ένα υπερηχητικό αεροπλάνο ή μια Ferrari και γενικά ένα αυτοκίνητο κούρσας είναι ωραιότερο στα μάτια του σημερινού ανθρώπου από την Αφροδίτη της Μήλου ή από ένα πίνακα του Λεονάρντο Ντα Βίντσι ή μια τοιχογραφία του Μυστρά. Η κίνηση του μηχανήματος εντάσσεται στην χρονικότητα, στην φθαρτότητα του χρόνου. Αντίθετα το έργο τέχνης είναι κίνηση στην αθανασία, στην ακινησία του αιώνιου, του ανεπανάληπτου και στην εναντίωση στον θάνατο. Ο παράγοντας χρόνος δεν το αγγίζει. Δεν υπόκειται στην υλική καταστροφή της μηχανής και δεν υποσκελίζεται από την ήδη νενεκρωμένη αστραφτερή γοητεία ενός τεχνολογικού επιτεύγματος.

Και αν ένα έργο τέχνης μας οδηγεί στην κατάργηση του χρόνου πόσο μάλλον η θεολογία και ο ίδιος ο Θεός. Η συνάντηση μαζί Του μας ανάγει στην απάρνηση του χρονικού βάρους της ύπαρξης. Τον Θεό μπορεί να μην το βλέπουμε με τα βιολογικά μας μάτια, αλλά μπορούμε να τον αισθανθούμε, όπως αισθάνεσαι τον αέρα. Τον αέρα μπορεί να μην τον βλέπεις, αλλά δεν τον αμφισβητείς, ο Θεός όμως που σε αφήνει

ελεύθερο να τον αμφισβητείς, άστον τουλάχιστον να σου χαϊδέψει την παρειά με τ' ανοιξιάτικο αεράκι του επιταφίου και να σου πάρει το σύννεφο της καθημερινής σκόνης που σου σκεπάζει την οδό ονείρων σου. Ακόμη και αν φοράς μάσκα, ακόμα και αν είσαι λυπημένος αφέσου στο χάδι από το αεράκι και θα δεις ή καλύτερα θα αισθανθείς ότι μπορείς να μετέχεις και εσύ στην αφθαρσία της αιωνιότητας. Να γίνεις και εσύ ένα έργο τέχνης, γιατί είσαι ένας και ανεπανάληπτος. Όπως ένα και μοναδικό είναι ένα ψιλόβροχο στην Αίγινα και το χαμόγελο της Τζοκόντα.

Και για να δώσουμε λόγο στην Ποίηση

Να χαράζεσαι στη ζωή τόσο προσεκτικά, που να μη ματώνει ποτέ η ευλάβεια.

Μπορείς να ανταλλάξεις ένα κομμάτι ακατέργαστης υπομονής με οποιοδήποτε ρυάκι βασιλικού.

Θαυμάσια που τρέχει ο ουρανός, αν κρίνεις από τα σύννεφα.

Το θαύμα είναι πάντοτε μονογενές. Η παραμικρή προσθήκη ευφύιας το μεταβάλλει σε γεωμετρημένο λαχανόκηπο.

Από παιδιά και μόνο φτιάχνεις Ιεροσόλυμα

Από παιδιά και μόνο φτιάχνεις την Ανάσταση

Καλή Ανάσταση

Χρόνια Πολλά

Ο Διευθυντής σας

Ιωάννης Φριλίγκος